

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/134/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123359885
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123359885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Michaela Krajčová a členky senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Natália Kolláriková v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 20, Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Muller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 463,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k.: 25C/36/2023-206 zo dňa 17.07.2025, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava IV č.k. 25C/36/2025-206 zo dňa 17.07.2025 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom č.k.: 25C/36/2023-206 zo dňa 17.07.2025 zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 463,10 eur s úrokom z omeškania 7,00% ročne od 16.11.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 20.04.2022 došlo v Košiciach k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol Z. Š. R., Q.: XX.XX.XXXX, U.: Y. XX, XXX XX Y. (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 503/2022 zo dňa 16.08.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 16.08.2022 do 23.09.2022 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 08.10.2022 na sumu 1.706,84 eur s DPH za 39 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju

budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 04.11.2022 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 1.243,74 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitímovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 15.11.2022 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 31.10.2022 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia.

Žalobca ďalej uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015).

Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

3. Žalovaný uplatnený nárok považuje ho za neodôvodnený a nepreukázaný, namieta nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla. Žalobca v žalobe uvádza, že škodová udalosť nastala dňa 20.04.2022, ale poškodený nechal poškodené vozidlo odvieť do autoservisu až dňa 16.08.2022. Ak bolo vozidlo nepojazdné a bolo nutné ho do autoservisu odvieť, poškodený musel na svoju prepravu v období od 20.04.2022 do 16.08.2022 evidentne využívať iný spôsob, pokiaľ tvrdí, že nájom motorového vozidla v čase opravy bol pre neho nevyhnutný. Uvedená skutková situácia skôr indikuje, že toto vozidlo nepotreboval, ale až na podnet žalobcu ho využil. V konaní nie je preukázané, či došlo k úhrade nájmu za prenájom vozidla.

Po vykonaní obhliadky poškodeného motorového vozidla dňa 22.04.2022, boli stanovené náklady na opravu motorového vozidla a dňa 26.04.2022 došlo k splnomocneniu servisu PK AUTO, spol. s r.o., na prevzatie poistného plnenia. Žalovaný emailom zo dňa 12.10.2022 vyzval opravcu, aby zdôvodnil prestoj medzi doobhliadkou 18.08.2022 a 12.09.2022 a taktiež poskytol informáciu o priebehu opravy, nakoľko samotná oprava mala trvať už aj so 100% prirážkou maximálne 6 pracovných dní; opravca na túto výzvu nereagoval. V zmysle faktúry bola časová náročnosť opravy už aj s umytím poškodeného vozidla 22 hodín, čo predstavuje 3 celé pracovné dni. Samozrejme je nutné započítať aj dobu na dodanie tovaru, ale táto doba nemohla trvať u autorizovaného servisu 36 dní. Pokiaľ právny predchodca

žalobcu nevyužíval iné vozidlo po nehode, ale práve poškodené, nedá sa potom povedať, že by pre náhlu nutnosť opravy, nemal možnosť objednať svoju opravu vopred a predísť tak nehospodárnym nákladom. Žalovaný je povinný nahradiť preukázané účelne vynaložené náklady poškodeného, ktoré mu vznikli v dôsledku dopravnej nehody. Nemožno teda vyvodiť záver, že by bol žalovaný povinný bez ďalšieho nahradiť žalobcovi prevyšujúcu časť nákladov prenájmu náhradného vozidla. V tomto kontexte žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3MCdo/3/2015. V kontexte citovaného uznesenia možno vyvodiť záver, že poisťovateľ je povinný nahradiť náklady prenájmu náhradného vozidla poškodenému len v prípade, že prenájom trval po nevyhnutnú dobu. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný považuje nájom náhradného vozidla v rozsahu, v akom bol krátený žalovaným, za nedôvodný a neúčelný.

4. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že obrana žalovaného nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný uplatnený nárok popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla s poukazom na skutočnosť, že oprava poškodeného vozidla trvala príliš dlho, pričom za účelnú uznal len dobu 29 dní, ktorá je podľa jeho kalkulácie postačujúca na opravu poškodeného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Je nepochybné, že nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poistencom žalovaného. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zaviním, ale zaviním klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný spochybňuje nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla vzhľadom na časový odstup medzi dopravnou nehodou a opravou poškodeného vozidla. Uvedené námietky sú neopodstatnené. Skutočnosť, že poškodený v období od škodovej udalosti do umiestnenia auta do autoservisu nevyužíval náhradné vozidlo, neznamena, že vozidlo nepotreboval. Z ničoho nevyplýva, že poškodené vozidlo bolo nespôsobilé užívania v cestnej premávke, naopak škoda spôsobená na vozidle pravdepodobne nemala za následok nepojazdnosť vozidla, resp. úplnú nespôsobilosť jeho užívania a preto poškodený zrejme pristúpil k oprave a prenájomu náhradného vozidla až s určitým časovým odstupom. Samozrejme to nič nemení na opodstatnenosti daného nároku, keďže náhradu nákladov vynaložených poškodeným za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou. Nad rámec uvedeného žalovaný spochybňuje nájom náhradného motorového vozidla a označuje ho za výpožičku. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca, či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, ktorý v rámci svojej procesnej obrany rozporuje dĺžku trvania opravy v rozsahu 39 dní, pričom poukazuje na údajný prestoj medzi doobhliadkou dňa 18.08.2022 a 12.09.2022 a uvádza, že podľa jeho názoru mala samotná oprava trvať maximálne 6 pracovných dní. Zároveň uviedol, že autoservis nereagoval na jeho požiadavku o poskytnutie informácie o priebehu opravy. Žalovaný však vôbec nezohľadňuje reálnu dobu, počas ktorej oprava poškodeného motorového vozidla trvala, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, keďže poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť začiatok, priebeh a celkovú dobu trvania opravy poškodeného vozidla. Nemôže sa preto jednať o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Postup prác v servise, ako aj celková dĺžka opravy, sa odvíja od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Poškodený nemohol nijako ovplyvniť skutočnosť kedy autoservis vykonal obhliadku, resp. doobhliadku. Práve naopak, uvedené okolnosti preto nemožno pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v

súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovaného, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise PK AUTO, spol. s r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Pokiaľ žalovaný nesúhlasí so zvoleným postupom pri oprave, či konečnej dĺžke opravy, neprimeranosť jej trvania alebo údajná nečinnosť autoservisu, mali byť z jeho strany zohľadnené a namietané priamo voči autoservisu pri poskytovaní poistného plnenia za opravu a nie následne v rámci nároku poškodeného. Z písomnej komunikácie s autoservisom ohľadom opravy pritom vyplýva, že sa jednalo o náročnú opravu s ohľadom na rozsiahlosť vzniknutých poškodení (por. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn.: 14Cob/55/2019, rozhodnutie zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018). V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 16.08.2022 do 23.09.2022, t.j. 39 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného.

Z oznámenia o poistnom plnení takisto vyplýva, že žalovaný krátil poistné plnenie o náklady, ktoré by vznikli poškodenému používaním vlastného vozidla. Tento postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi ani bližším vysvetlením, vzhľadom k čomu žalobca považuje uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalobca navyše poukazuje na to, že náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla, by mohli byť len náklady na PHM, tieto však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady s tým spojené (por. rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013). Po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, upomínací súd vec postúpil na jej prejednanie tunajšiemu súdu.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 4 ods. 1, 2 a 4, § 11 ods. 1 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 427 ods. 1 a 2, § 429, § 442 ods. 1 § 663, § 671 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a na základe vykonaného dokazovania dospel k názoru, že žaloba je dôvodná.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie škody, ktorá vznikla zapožičaním náhradného vozidla v trvaní 39 dní, nakoľko k poškodeniu motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu došlo prevádzkou motorového vozidla povinne poisteného u žalovaného. V konaní nebola sporná zodpovednosť žalovaného za škodu spočívajúcu v nákladoch na nájom náhradného motorového vozidla, nakoľko žalovaný z daného titulu žalobcovi čiastočne plnenie poskytol. Aj s poukazom na judikatúru súdov v tejto oblasti, skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti (por. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1Cz/86/90 zo dňa 30.11.1992, publikovaný v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovísk pod č. 7, ročník 1992, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/3911/2007 zo dňa 30.03.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2703/2006 zo dňa 16.10.2008).

7. Taktiež sporná nebola medzi stranami sporu ani výška nájomného a účtovaný poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, spornou bola otázka dôvodnosti dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným. Súd prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu, že poškodený vozidlo odovzdal na opravu autorizovanému servisovi, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne a predpokladal, že oprava vozidla bude vykonaná riadne a v primeranom čase. Poisťovňa

je subjektom, ktorý znáša náklady spojené s opravou vozidla poškodeného a pokiaľ je autoservis vykonávajúci jeho opravu jej zmluvným partnerom, zodpovedá sa poisťovni, ktorá ak v plnej výške poskytne poistné plnenie titulom nákladov na opravu vozidla poškodeného, nemožno mať žiadne pochybnosti o správnom postupe autoservisu pri vykonávaní opravy vozidla poškodeného. Ak si poškodený vybral zmluvný autoservis žalovaného, nie je dôvod, aby žalovaný prenášal zodpovednosť za trvanie opravy na poškodeného, ktorý len konal v záujme opravy svojho poškodeného vozidla v zmysle pokynov žalovaného, nemal dosah na priebeh opravy a jednotlivé úkony vykonávané servisom. Pokiaľ aj bolo poškodené vozidlo pred odovzdaním do servisu pojazdné, uvedená skutočnosť nijako nevyklučuje účelnosť a nevyhnutnosť nákladov na prenájom náhradného vozidla v období po odovzdaní poškodeného vozidla do opravy. Zo svedeckej výpovede poškodeného vyplynulo, že termín odovzdania vozidla do opravy bol daný autoservisom, poškodený postupoval podľa pokynov a inštrukcii autorizovaného servisu. Poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 39 dní, t.j. od 16.08.2022 do 23.09.2022, dňa 23.09.2022 bol autoservisu doručený žalovaným krycí list, v konaní tak bolo preukázané, počas akej doby sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom poškodený dĺžku opravy nemal možnosť ovplyvniť. Navyše neexistuje žiadna norma, alebo predpis, ktorý by určoval ako dlho má byť oprava vykonávaná.

8. V príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovaného, vinníka dopravnej nehody, je skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený vozidlo nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo; oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poistného plnenia, je celá doba, počas ktorej sa vozidlo poškodeného v autoservise. Pokiaľ bola táto doba podľa názoru žalovaného neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, práve poisťovňa má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom s ním uzatvoreného záväzkového vzťahu (rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.10.2023 sp. zn. 3Cob/86/2023-145, zo dňa 15.11.2023 sp. zn. 3Cob/94/2023 alebo zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3Cob/94/2023, ako aj Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023 a zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023).

9. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, mal súd prvej inštancie v konaní preukázané, že poškodený mal počas obdobia, kedy bolo jeho poškodené vozidlo v autoservise za účelom opravy, t.j. od 16.08.2022 do 23.09.2022, účelne prenajaté náhradné motorové vozidlo. V súvislosti s nájmom náhradného vozidla bola poškodenému zo strany žalobcu vystavená faktúra na sumu 1.706,84 eur (za 39 dní nájmu spolu s poplatkom za pristavenie a prevzatie vozidla, eur), žalovaný žalobcovi uhradil len sumu 1.243,74 eur za 29 dní zapožičania náhradného motorového vozidla, pričom bezdôvodne odmietol žalobcovi zaplatiť celú fakturovanú sumu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná, z toho dôvodu jej v celom rozsahu vyhovel.

10. Nakoľko sa žalovaný so splnením svojej povinnosti dostal do omeškania, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 7 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, v súlade s ustanovením § 355 CSP, ktoré odôvodňuje v intenciách ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Žalovaný nesúhlasí so závermi prvoinštančného súdu, ktoré uvádza v odôvodnení napadaného rozsudku. Odôvodnenie rozsudku považuje za nepresvedčivé, konajúci súd sa nedokázal vysporiadať so všetkými námietkami a argumentáciou žalovaného a akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcom, bez toho aby ich konfrontoval s argumentami žalovaného a nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok. Uviedol, že odmietol poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v celom uplatnenom rozsahu, čo aj riadnym spôsobom zdôvodnil a znížil poistné plnenie o náklady, ktoré boli na základe riadne vykonanej likvidácie škodovej udalosti označené za preukázateľne neúčelné.

Existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je podmienená nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov; dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho motorového vozidla z dôvodu jeho opravy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016. sp. zn. 3MCdo/3/2015, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.03.2010, sp. zn. 25Cdo/3911/2007). V kontexte vyššie citovaných rozhodnutí možno vyvodiť záver, že poisťovateľ je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného motorového vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutnú dobu a jeho cena bola primeraná.

V konaní nebolo sporná časová náročnosť opravy v trvaní cca 3 dní (22 hodín), žalobca si však uplatňoval nárok na 39 dní nájmu. Žalovaný v konaní rozporoval opodstatnenosť doby trvania opravy vozidla najmä faktúrou, kde opravca sám stanovil dĺžku trvania prác a z ktorej vyplývalo, že nutné práce na vozidle boli v rozsahu ani nie 10% oproti dobe nájmu.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že prvá obhliadka sa uskutočnila dňa 22.04.2022, servis bol splnomocnený dňa 26.04.2022, oprava však začala dňa 18.08.2022, tento postup a v konečnom dôsledku aj výpoveď poškodeného preukazuje, že opravca sa začal predmetnej zákazke venovať, až v čase kedy mu to kapacitné dôvody umožňovali. Žalobcom tvrdená doba dodania náhradných dielov nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, skutočnosť že sa nesporne jednalo o autorizovaný servis, ktorý má prioritný prístup k náhradným dielom, nenasvedčuje opodstatnenosti dĺžky 39 dní. Žalobcove tvrdenia nemožno považovať za kvalifikované popretie skutkových tvrdení žalovaného. Žalobcom tvrdené výnimočné okolnosti spočívajúce v „počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu“ sú nepreukázané. Žalovaný v dôsledku konania svojho klienta, nesie zodpovednosť len za nutné a účelne náklady.

Konajúci súd sa námietkou žalovaného, resp. s poukazom na obchodné/podnikateľské praktiky žalobcu vôbec nezaoberal. Od počiatku konania namietal spôsob, akým sa poškodené osoby dozvedajú o možnosti užívania náhradného motorového vozidla. Počas výsluchu samotného poškodeného p. Z.. Š. R., ktorý sa uskutočnil na pojednávaní dňa 06.03.2025 bolo preukázané, že náhradné motorové vozidlo bolo poškodenému ponúknuté.

Konajúci súd sa nevyssporiadal ani s jeho námietkou ohľadom užívania poškodeného motorového vozidla od vzniku škodovej udalosti po odovzdanie tohto poškodeného motorového vozidla do servisu na vykonanie opravy. Žalobca tvrdil, že poškodený bol odkázaný na zapožičanie náhradného motorového vozidla, avšak v priebehu konania bolo zistené, že poškodený poškodené motorové vozidlo bolo pojazdné. Je zrejmé, že poškodený motorové vozidlo pred odovzdaním do servisu užíval približne ešte 4 mesiace.

Pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla tak nemôže byť podstatné len to, že došlo ku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného, poškodený nemohol využívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné motorové vozidlo. Je potrebné skúmať, či škodová udalosť bola jediná a hlavná príčina zotrvania vozidla v servise, ak existuje iná príčina, napr. ne/konanie opravcu, a doba nájmu sa predlžuje práve z dôvodu ne/konania opravcu, tak do príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a škodou vstupuje zodpovednosť iného subjektu. Narušenie alebo úplne „pretrhnutie“ väzby medzi príčinou (škodová udalosť) a následkom (obmedzenie užívania vozidla) znamená, že zodpovednému subjektu za vznik príčiny nemožno pričítať povinnosti/sankcie vyplývajúce z následku (obdobne aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.03.2023 sp. zn. 7Co/I 87/2022).

Ďalej uviedol, že nikdy v priebehu konania nenaznačoval a ani netvrdil, že by mal neprimerané náklady na nájom náhradného motorového vozidla vzniknuté v súvislosti s konaním, resp. nekonaním autoservisu znášať poškodený. V prípade vzniku takto neprimeraných nákladov, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou nie je daná zodpovednosť žalovaného, čo potvrdil aj rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17Co/69/2024 zo dňa 29.05.2025, Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 28.01.2025 sp. zn. 11Co/5/2025, Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozsudku zo dňa 25.02.2025 vo veci sp. zn. 42Cob/131/2023. Ak sa teda žalobca domnieva, že má nárok na zaplatenie časti nákladov nad rámec tých, ktoré boli poskytnuté poisťným plnením, je to práve on (žalobca), kto sa má domáhať zaplatenia týchto nákladov od autoservisu, ktorý vykonával opravu, nie žalovaný, nakoľko žalovaný a ani klient žalovaného nezapríčinili, že sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise tak neprimerane dlhú dobu.

Predmetné konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie možnosti konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Prvoinštančný súd v rozpore so zákonom neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie je teda nepreskúmateľné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol nijaké relevantné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by viedli k spochybneniu správnosti skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, postoj žalovaného však nemá vecné ani právne opodstatnenie.

Odvolanie žalovaného považuje v celom rozsahu za nedôvodné a vo vzťahu k jeho dôvodom sa stotožňuje odôvodnením rozhodnutia a právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý sa v dostatočnom a vecou súvisiacom rozsahu vysporiadal s otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla a s tým spojenými námietkami žalovaného ohľadom neprimeranosti doby trvania opravy, či doby nájmu náhradného motorového vozidla. Plne sa stotožňuje s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých považoval náklady na nájom náhradného vozidla za vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Uvedené závery sú v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

Nie sú pravdivé tvrdenia žalovaného, že súd prvej inštancie údajne akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho, že by ich konfrontoval s argumentáciou žalovaného a rovnako ani to, že by vec nesprávne právne posúdil alebo by dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. S dobou zotrvania opravovaného vozidla v autoservise sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal, pričom z dokazovania vyplynulo, že opravované vozidlo bolo po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla v autoservise a poškodený ho nemohol užívať. Žalovaný celkom neopodstatnene namieta dĺžku vykonávania opravy a zotrvanie opravy v autoservise, pričom v podanom odvolaní opakuje námietky a podstatu argumentácie, ktoré boli z jeho strany produkované už v doterajšom priebehu konania.

V prejednávanej spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu a jej dôvodnosti v celom rozsahu poukazuje na argumentáciu pred súdom prvej inštancie a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Uviedol, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vrácaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať; škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. K uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným.

Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Je potrebné si uvedomiť, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec

nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr doručením krycieho listu zo strany poisťovne.

Pri dopravnej nehode sa nejedná o bežný, plánovaný nájom vozidla, ale o náhodnú udalosť, keď je poškodený náhle vinou inej osoby vystavený skutočnosti, že dôjde k poškodeniu jeho vlastného motorového vozidla, ktoré buď priamo znemožňuje jeho užívanie resp. je v jeho užívaní obmedzený počas doby opravy v autoservise. Poškodením vozidla je jeho vlastník resp. držiteľ výrazne obmedzený v bežnom fungovaní a preto samotné rozhodnutie či potrebuje alebo nepotrebuje náhradné vozidlo je na zvážení poškodeného - či už má k dispozícii iné vozidlo, využije taxislužbu, MHD alebo inú dopravu, nebude využívať žiadnu dopravu alebo si vypožičia vozidlo z požičovne. Vinník, resp. poisťovňa vinníka totiž zodpovedá nielen za obnovenie stavu pred poškodením, ale aj za súvisiacu škodu, ktorá poškodenému vznikne znemožnením užívať jeho vlastné vozidlo. Prenájom náhradného vozidla je vyjadrením potreby vozidla pre uspokojovanie potrieb poškodeného a skutočnosť, že možnosť prenájmu náhradného vozidla bola poškodenému ponúknutá, nezakladá záver o neúčelnosti vynaložených nákladov.

Žalovaný v podanom odvolaní okrem iného uvádza, že žalobca mal cielene zavádzať konajúci súd a uvádzať tvrdenia, ktoré sa nezakladali na skutočnosti. Nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom údajne zavádzal konajúci súd, pričom sa výslovne ohradza voči takémuto tvrdeniu žalovaného, ktoré považujeme za účelové, urážlivé a navyše ničím nepodložené obvinenie. Nikdy netvrdil, že by vozidlo poškodeného bolo v dôsledku dopravnej nehody nepojazdné, práve naopak, už vo vyjadrení k odporu uviedol, že z ničoho nevyplýva, že poškodené vozidlo bolo nespôsobilé užívania v cestnej premávke a škoda spôsobená na vozidle pravdepodobne nemala za následok nepojazdnosť vozidla, resp. úplnú nespôsobilosť jeho užívania. Uvedenú domnienku priamo potvrdil počas jeho výsluchu poškodený Z.. Š. R., keď uviedol, že jeho vozidlo po nehode bolo pojazdné a do opravy ho odovzdal až na základe pokynu autoservisu, nakoľko z kapacitných dôvodov nebolo možné uskutočniť opravu bezprostredne v období potom, ako došlo ku škodovej udalosti. Opakovane vznesené námietky žalovaného o možnostiach fungovania poškodeného bez potreby prenájmu náhradného vozidla v čase medzi vznikom škodovej udalosti a odovzdaním poškodeného vozidla do servisu, ktorými sa snaží spochybniť účelnosť nákladov na prenájom náhradného vozidla, sú tak absolútne bezpredmetné a neopodstatnené. Rozhodujúcou skutočnosťou je práve fakt, že poškodenie motorového poškodeného vzniklo v príčinnej súvislosti dopravnou nehodou, ktorú zapríčinil poistenec žalovaného. Preto akékoľvek námietky spočívajúce v poukazovaní na časový odstup od času dopravnej nehody po umiestnenie poškodeného motorového vozidla do autoservisu za účelom vykonania jeho opravy sú bez významu pre posudzovanie žalobcom uplatneného nároku.

Pokiaľ ide o otázku primeranosti trvania opravy, poškodený nemá nijaký dosah na priebeh opravy a jednotlivé úkony vykonávané servisom. Termín odovzdania vozidla do opravy bol poškodenému pridelený priamo autoservisom, pričom poškodený si splnil všetky povinnosti a urobil všetko pre to, aby oprava vozidla prebehla riadne a okamžite, postupoval teda podľa pokynov a inštrukcii autorizovaného servisu.

V konaní bolo nesporné, že poškodený svoje vozidlo nechal opraviť v autorizovanom servise, ktorý je zároveň zmluvným partnerom žalovaného. Zo strany poškodeného teda nešlo o svojvoľný výber autoservisu, práve naopak, oprava bola vykonaná v autoservise, ktorý ako zmluvný servis žalovaného a zároveň autorizovaný servis garantuje kvalitu a rýchlosť opravy, nakoľko je vo vzťahu k žalovanému povinný dodržiavať pracovné postupy pre jednotlivé druhy opráv, s ktorými sú spojené špecifické požiadavky na ich trvanie a náročnosť. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že bol to práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo.

Žalovaný len účelovo namieta dĺžku opravy v čase, keď poškodený nemal akúkoľvek možnosť túto ovplyvniť, a to po uhradení nákladov spojených s opravou vozidla poškodeného a ukončení nájmu náhradného vozidla. Je preto nedôvodné zaťažovať poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu dôkazným bremenom, ktoré nie je a nemôže byť schopný uniesť. Od momentu odovzdania vozidla poškodeného do autoservisu na strane poškodeného odpadá akákoľvek možnosť jeho ingerencie do priebehu vykonávania jeho opravy s dopadom na dĺžku jej vykonávania. Účel užívania náhradného vozidla odpadá až momentom, kedy je vozidlo poškodenému autoservisom opätovne dané do užívania.

Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Žalobca v zastáva názor, že na poškodenom, resp. žalobcovi, ani nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy). Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku poškodený nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil. Okolnosti, pre ktoré je vozidlo poškodeného v autoservise, súvisia výhradne s konaním škodcu.

V predmetnej veci nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného v podobe nákladov za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu inou škodovou udalosťou, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či neobstaranému konaniu poškodeného či tretieho subjektu. Vzhľadom na uvedené, rozsudok je založený na správnych skutkových záveroch a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Argumentáciu žalovaného je nutné považovať za prekonanú s poukazom na právny názor Ústavného súdu SR, ako aj s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov. Za bezpredmetné je preto potrebné považovať aj závery Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovené v rozsudku zo dňa 25.02.2025, sp. zn. 42Cob/131/2023. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na aktuálny Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, č. k.: III. ÚS 322/2025-31, ktorým bolo konštatované, že predmetným rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo porušené základné právo žalobcu na súdnu ochranu, v dôsledku čoho bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Ústavný súd okrem iného konštatoval, že krajský súd žalobcu nesprávne zaťažil dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne. Práve tento zjavne mylný (arbitráry) právny názor namietaného rozhodnutia krajského súdu viedol k porušeniu ústavných práv sťažovateľa, t.j. žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. V nadväznosti na procesnú obranu žalovaného je zrejmé, že rovnaké nesprávne rozloženie dôkazného bremena sa snaží presadiť i v tomto konaní.

Súčasne žalobca poukázal na argumentáciu Ústavného súdu SR vyslovenú v náleze zo dňa 06.08.2025, č. k.: I. ÚS 291/2025-56, v rámci ktorého poukazoval na ústavným súdom konštatovanú ústavnú udržateľnosť stanoveného účelu náhradného motorového vozidla, ktorým je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo; ako aj na ako aj účelnosť nákladov za nájom náhradného vozidla, ktorá zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie; a v neposlednom rade aj na primeranosť nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla. Za nedôvodné a zavádzajúce považuje aj žalovaným tvrdené odvolacie dôvody poukazujúce na nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP.

Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd prvej inštancie nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení.

S ohľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 17.07.2025, č.k.: 25C/36/2023-206 potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

14. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Po oboznámení sa s obsahom spisu, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku a jeho výsledky aj náležite zhodnotil. Na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania

vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. V rozhodnutí sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť; naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj dostatočne vyhodnotil. Rozhodnutie je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premis dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne, a aj spravodlivé.

16. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd, v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaného, považuje za potrebné doplniť ešte nasledovné.

17. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal od žalovaného ako poisťovne zaplatať žalovanej sumy vo výške 463,10 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka (z celkovej škody 1.706,84 eur s DPH, ako rozdiel medzi priznaným a uplatneným poisťným plnením) na tom skutkovom základe, že dňa 20.04.2022 došlo v Košiciach k dopravnej nehode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného žalovaným a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy (39 dní) a počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme vozidla užíval náhradné motorové vozidlo. Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaný čiastočne neuznal a neposkytol v tejto časti poisťné plnenie.

18. V posudzovanej veci bolo medzi stranami sporné, či žalobcovi patrí nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla len po dobu 29 dní vzhľadom na rozsah škody a faktický počet hodín trvania samotnej opravy alebo po celkovú dobu 39 dní, počas ktorej bolo poškodené vozidlo v autoservise.

19. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné poškodené motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla.

20. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravujú právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút

povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže poškodený toto vozidlo užívať.

21. Odvolací súd považuje za podstatné v prvom rade uviesť, že je nesporné a aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V prejednávanej veci bolo dostatočne preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 39 dní, pričom k jeho zapožičaniu došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 20.04.2022, ktorú zaviniel klient žalovaného. Poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom poškodený dĺžku opravy nijako nemohol ovplyvniť. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Pre posúdenie nároku žalobcu je pritom irelevantné, že toto vozidlo pred odovzdaním do opravy poškodený užíval, pretože v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovaného došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla, ktorého oprava bola nevyhnutná a počas tejto opravy vykonávanej za účelom odstránenia následkov škodovej udalosti, poškodený nemohol svoje vozidlo užívať.

22. Pre posúdenie opodstatnenosti žalovaným namietanej primeranosti doby náhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla odvolací súd poukazuje predovšetkým na právne závery nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06. augusta 2025, v ktorom ústavný súd poukázal na to, že už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov) treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

23. Vyššie uvedené závery vyslovené Ústavným súdom SR sú plne aplikovateľné aj v prejednávanej veci. Podľa odvolacieho súdu v prejednávanej veci neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by sa odvolací súd mal v danej veci odchýliť od zásad prezentovaných ustálenou rozhodovacou praxou.

24. Ako nedôvodnú teda vyhodnotil odvolací námietku žalovaného o neprimeranosti doby trvania nájmu náhradného vozidla poškodeným za celé obdobie zotrvania vozidla v autoservise za účelom jeho vykonania opravy, teda od 16.8.2022 do 23.9.2022 (39 dní), založenú na tom, že oprava motorového vozidla poškodeného trvala neúmerne dlhú dobu, čo zakladá dôvod na krátenie poistného

plnenia žalobcovi. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej škodovej udalosti, ktorý obmedzuje poškodeného v užívaní jeho vlastného motorového vozidla, až do momentu, kedy toto môže opätovne užívať. Odvolací súd považuje tak za správny názor súdu prvej inštancie, že prenájom náhradného vozidla trvajúci 39 dní zodpovedá dobe, pokým sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Poškodený pritom nemá žiadnu možnosť ovplyvniť dĺžku opravy jeho poškodeného vozidla. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že nebyť škodovej udalosti, uplatnené nároky by poškodenému nikdy neboli vznikli, pričom poškodený nemôže ovplyvniť, ako dlho bude motorové vozidlo v autoservise.

25. Uvedenému plne korešponduje priznanie náhrady nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla v období od prijatia poškodeného vozidla do autoservisu do vykonania obhliadky a začatia opravárenských prác, kedy poškodený nemal možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku protiprávneho konania poistenca žalovaného a nemal ani možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovať priebeh opravy zo strany autoservisu. Prípadná nečinnosť autoservisu v danom období nemôže byť vyhodnotená na ťarchu žalobcu, ktorý nijakým spôsobom nemá možnosť ovplyvňovať priebeh a časové trvanie opravárenských prác. Náklady vynaložené na prenájom náhradného motorového vozidla za uvedenú dobu nevyplývajú z účelového, či nepoctivého navýšovania nákladov poškodeným, ako to tvrdil žalovaný (s poukazom rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 2043/17). Odvolací súd považuje za neprijateľné, aby poškodený po prijatí jeho poškodeného motorového vozidla do autoservisu zisťoval čas, kedy autoservis pristúpi k vykonávaniu opravy a v závislosti od toho poškodené motorové vozidlo dočasne preberal späť do svojej dispozície (navyše za situácie, keď ako vyplynulo z tvrdení strán sporu toto bolo odstojené a čakalo na vykonanie doobhliadky zo strany žalovaného).

26. Odvolací súd má za to, že poškodeného v spore s poisťovňou o náhradu škody krytej povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nemožno zaťažiť dôkazným bremenom vo vzťahu k dobe trvania opravárenských prác autoservisu ovplyvňujúcich dĺžku trvania nájmu náhradného motorového vozidla. Neopodstatnená je v tomto smere argumentácia žalovaného o absencii príčinnej súvislosti z dôvodu protiprávneho konania autoservisu, keď je nesporné, že motorové vozidlo poškodeného sa v autoservise nachádzalo za účelom vykonania opravy výlučne v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním poistenca žalovaného, ktoré si vyžiadalo aj vynaloženie nákladov na prenájom náhradného vozidla.

27. V danom prípade preto považoval odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, za dôvodné vychádzať z dĺžky doby nájmu 39 dní, za ktorú dobu je potrebné považovať náklady na prenájom náhradného vozidla za účelný a nutný náklad, t.j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody, a to vychádzajúc zo skutočnosti, že tieto boli vynaložené poškodeným na zabezpečenie náhradného vozidla v dôsledku škodovej udalosti zavinennej poisťovňou žalovaného, pre ktorú nemohol poškodený dočasne užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo. Náklady vynaložené poškodeným za nájom náhradného vozidla sú skutočnou škodou, ktorá poškodenému vznikla v konkrétnej výške, a ktorá by mu nebola vznikla, nebyť poisťovej udalosti.

28. Odvolací súd ďalej uvádza, že v prejednávanej veci nedošlo ani k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP; uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom

súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

29. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd v konaní ani nevzhladol taký nesprávny procesný postup, ktorý by bol spôsobilý znemožniť žalovanej ako sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces; v prejednávanej veci o taký prípad nešlo.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (por. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1Cdo/213/2019, 2Cdo/190/2019, 3Cdo/168/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 6Cdo/33/2020, 7Cdo/308/2019, 8Cdo/152/2018).

31. Záverom odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo 218/2010, v zmysle ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03)“.

32. V podanom odvolaní žalovaný uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, majúci za to, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom, než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu odvolací súd v konaní a v napadnutom rozhodnutí nezistil.

33. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP, treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretova, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí vzhľadnuté nebolo. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 11 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovaného ako poisťovne, ktorá skutočná škoda - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

34. Zároveň vo vzťahu k ďalšej argumentácii žalovaného odvolací súd pripomína, že nie je jeho povinnosťou zodpovedať všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozhodovacej praxi pripomína, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21.01.1999), a nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29.05.1997, Higgins c. Francúzsko z 19.02.1998). Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, v rámci odvolacieho prieskumu nezistil existenciu žiadneho zo žalovaným namietaných odvolacích dôvodov. Hodnotenie dôkazov vykonaných prvoinštančným súdom nie je v rozpore s § 191 CSP, či pre účely rozhodnutia nedostatočné, selektívne, bez zohľadnenia vzájomných súvislostí. Na vykonanom dokazovaní správne zistený skutkový stav súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 427, § 442, § 524 OZ a § 4, § 11 a § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. a tieto vyložil v súlade s ich účelom a v tomto smere ustálenou súdnou praxou, keď dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal všetky zákonné podmienky pre úspešne uplatnenie škodového nároku (udalosť vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vzniku škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou škodou a danou udalosťou, to všetko počas trvania poistenia zodpovednosti). Svoje závery aj riadne, logicky, presvedčivo a v súlade s požiadavkami kladenými ust. § 220 ods. 2 CSP, ako aj súdnou praxou vyšších súdnych autorít odôvodnil.

36. Nakoľko odvolací súd nezistil ani prítomnosť závažnej meritórnej svojvôle, od existencie ktorej žalovaný odvíjal aj danosť odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b) CSP a porušenie ústavne chráneného vlastníckeho práva, ani tento odvolací dôvod a argumentáciu nebolo možné vyhodnotiť ako opodstatnené. Odvolací súd tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).